



Pou de glaç de la Quintana

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament A 400 metres per pista forestal de la carretera B-433, punt quilomètric 11'000

Coordenades:

Latitud: 41.92786
Longitud: 2.04977
UTM Est (X): 421215
UTM Nord (Y): 4642203

Classificació

Número de fitxa 08151 - 170
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Exteriorment està cobert de vegetació i interiorment s'havia fet servir com a abocador.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.110.121
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 010A00035
Fitxes associades:
[La Quintana](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Descripció

El pou de glaç de la Quintana està situat uns metres a l'oest de la masia que li dóna nom, en un punt enclotat a tocar de la riera Gavarresa.

Es tracta d'una estructura de grans dimensions semiesfèrica, bastida amb murs de maçoneria de pedra carejada per una cara i col·locada en filades circulars. L'estructura, d'uns 8'5 metres d'alçada per uns 8'5 metres de diàmetre, està assentada en un marge, de manera que per la part superior, a l'est, es pot accedir directament a la part alta de la cúpula i des de la part inferior, a l'oest i a tocar de la riera Gavarresa, es pot accedir a la base del pou. Aquesta gran estructura té dues obertures, una a l'extrem superior, emmarcada amb pedra treballada, i l'altre a l'extrem inferior, actualment coberta per la vegetació.

Observacions:

És l'únic pou de glaç que es troba al Lluçanès.

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Els pous de glaç es feien servir per a conservar el glaç que s'elaborava durant l'hivern per poder utilitzar-lo durant els mesos més calorosos, és a dir des de finals de primavera fins a principis de tardor. El procés començava durant l'hivern, quan s'utilitzava alguna presa del riu o riera en un racó fresc i ombrívol per acumular-hi el glaç. Com que es necessitaven blocs de glaç grans, s'havia d'ampliar el gruix de la capa de glaç de la riera tirant-hi aigua per sobre a les nits. Un cop s'havia aconseguit una capa de glaç prou gruixuda es procedia a tallar-la en grans blocs. Aquests blocs s'anaven col·locant a l'interior del pou, sempre a través de l'obertura de l'extrem superior, amb capes de palla entremig que actuaven com un aïllant natural. Un cop el procés era acabat i començaven a arribar els mesos més calorosos, es començava a vendre i a utilitzar el glaç.

Possiblement va ser construït durant el segle XVIII, en un període de baixes temperatures conegut com la petita edat del gel europeu.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

